

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/18036.**

Benyújtás dátuma: **2022-01-19 08:13**

Parlex azonosító: **MLPAVD280001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért ér a kormányzat szemében ilyen keveset a pedagógusok munkája? Ha az Ön édesanyja most lenne fiatal tanár, tőle is sajnálnák a tisztességes megélhetéshez szükséges fizetést?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Bizonyára elkerülte a figyelmet az a nyílt levél, amelyet egy penészes pincében élő, pályakezdő tanár írt Önnek, és amelyre a magyar pedagógustársadalom – eddig hiábavalóan – várja a miniszterelnök válaszát. Segítve a munkáját, ezúton küldöm a levelet:

"Nyílt levél Orbán Viktor Miniszterelnök Úrnak

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Úgy tudom, az Ön édesanyja valamikor tanár volt. Ezért írom Önnek ezeket a sorokat, hátha legalább az édesanyja iránti tiszteletből elolvassa és elgondolkodik rajta.

2021 júliusában kiskorom óta dédelgetett álmom vált valóra: végre kézhez kaptam a tanári mesterdiplomámat. Gimnáziumi tanár lettem, mely 6 éves egyetemi képzéssel jár (összehasonlításként a jogi egyetem csak 5 év). Persze most, hogy végeztem, most lerövidítik 5 évre, de ezzel sokra nem megyek már. Mint ahogy a 25 év alattiak adókedvezményéből is kicsúszik minden fiatal tanár, mert mire befejezik az egyetemet, pont betöltik a 25-öt. Kétszakos tanári mesterdiplomával, két nyelvvizsgálóval és hatalmas lelkesedéssel léptem a pályára. Persze azt mindig is tudtam, hogy tanárként nem leszek gazdag, de nem is vágytam soha semmiféle luxusra, én csak egy nyugodt, tisztességes életet szerettem volna.

Mikor az egyetemem befejeztem, jött a feketeleves: ki kellett költözni a kollégiumból. Míg a kollégiumban havi 15 ezer forintból megvolt a lakhatásom rezsivel együtt, most pályakezdő tanárként a hajléktalanság fenyeget. Sajnos a szüleimhez nem költözhetek már vissza, mivel így is négyen élnek egy másfél szobás lakásban a két húgommal. Szóval megpróbáltam szolgálati lakással rendelkező tanári állás után nézni. Sajnos még a szomszédos megyékben sem volt meghirdetve ilyen, szóval maradtam a szülővárosomban, Budapesten, viszont egy külső kerületbe pakoltam át kollégiumi kiköltözésem során.

2021-ben egy mesterdiplomával rendelkező pályakezdő tanár bére nettó 145 ezer Ft, amihez még 15 ezres pótlék társul, vagyis mindenestől 160 ezret visz haza az ember. Ebből úgy tudtam megoldani a lakhatást, hogy 55+reziért (össz. kb. 75 ezerért) lakótársak mellé költöztem be. Úgy ám, csak hogy felnőtt, dolgozó emberek általában már nem költöznek össze idegenekkel, így csak egyetemista lakótársakat találtam. Nagyjából heti 3-4 olyan nap volt, amikor legalább hajnali 2-ig ment a party, hiába kértem őket, hogy kicsit halkabban, mert nekem 6:30-kor el kell indulnom, hogy 7:30-ra az iskolában legyek.

Mikor már az igazgató is megjegyezte, hogy nem úgy kéne bejárnom, mint egy élőhalott, akkor váltanom kellett: találtam egy penészes, szuterén, 17 négyzetméteres lakásnak nevezett lyukat havi 70 ezerért. Budapesten ez szinte hihetetlenül jó ár, mivel a legtöbb egy szobás garzon is 110 ezernél kezdődik, viszont az én albérletemnek van egy hatalmas hátránya: itt a pincében nincs fűtés, csak elektromos, mi most télen úgy megnyomja a rezsit, hogy 50 ezer körül van havonta úgy, hogy csak 19-20 fok van a szobában.

Tehát a 160 ezres fizetésemből 120 ezret visz el a lakhatás. A maradék 40 ezerből kell megélnem: étkezni, öltözködni, tömegközlekedni, tusfürdőt/fogkrémet/gyógyszereket/minden egyebet megvenni. Elmondom, milyen ma Magyarországon pályakezdő tanárként élni: több, mint egy hónapja tönkrement a hajszárítóm, de nem tudok újat venni. Karácsony előtt meg kellett beszélnem az ismerőseimmel, családommal, hogy ne készüljenek nekem semmivel, mert most nem vagyok olyan helyzetben, hogy bárkinek ajándékot tudjak venni. Szinte kizárólag üres tésztán/rizsen élek, mert másra nem futja, akárhogy spórolok. Előfordult már, hogy a tanári wc-ből hoztam el egy wc-papírt, mert nem volt pénzem otthonra venni. Az egyetlen csizmám úgy néz ki, mint egy hajléktalané, de nincs pénzem újra. Volt már olyan, hogy csak azért mentem el egy kiállításmegnyitóra, hogy ott jóllakhassak végre pogácsával. Ha jelenleg jönne egy váratlan nagyobb kiadás az életembe (a nagyobb az én esetemben 20 ezer Ft feletti összeget jelent), akkor nem tudnám megoldani. Vagy pedig utcára kerülnék.

Mindezek mellett kéne nekem kiegyensúlyozott tanár képét nyújtanom az iskolában. Mikor minden percben rettegés az életem, hogy hogyan éljek túl pénz nélkül. Mikor 7:45-től órát tartok, legtöbbször 14:05-ig az iskolában vagyok (ha faktokat tartok, akkor 16:00-ig), majd hazaérve legalább napi 4-5 órát készülök másnapra. Pályakezdőként nem lehet máshogy, mert még nincsenek bevált, kipróbált feladatok, mindent most kell először megcsinálni. Nem csak a megtartott órákból

áll egy tanár élete: ott vannak az órákra készülések, dolgozatok összeállítása, dolgozatok kijavítása, rengeteg adminisztráció, szülői értekezletek, fogadóórák, folyosói ügyeletek, rengeteg helyettesítés (ami ugye heti 6, havi 30 alkalomig fizetetlen), gyerekek kísérése programokra munkaidőn kívül is, iskolai műsorok összeállítása-betanítása (természetesen a munkaidőnkön kívül). Egyszer összeírtam egy héten keresztül, 57 órám volt benne az iskolai és iskolához kapcsolódó feladataimban egy hét alatt. 57 órás heti munkaidőért kapok havi 160 ezres fizetést. Ez nettó 701 Ft-os órabér.

Tanárként semmi segítséget nem kapunk. Nincs ruhapénz, nincs év végi jutalom, nincs cafeteria, nincs a világon semmi pluszjuttatás. Nincs semmi szociális védőháló alattam, hiába dolgozom szívem-lelkem beleadva, a hajléktalanság peremén egyensúlyozom.

Az élelmiszerboltokban ami tavaly ilyenkor 500 Ft volt, az most 700 Ft. A 2022-es évtől szinte mindenkinek 20%-ot emelnek a fizetésén. Kivéve tanárokat, mi egy 10%-os pótlékemelést kapunk... Miért ér az én munkám gimnáziumi tanárként ennyire keveset? Egy azonos végzettségi szinten lévő bölcsődei dolgozó 100.000 Ft-tal többet kap a munkájáért. Miért? Egy szintén az államnak dolgozó vasutas/buszsofőr/irodai munkás miért ér ennyivel többet a tanároknál?

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az Ön édesanyja pedagógusként is dolgozott. Ha most lenne az Ön édesanyja fiatal tanár, tőle is sajnálná a tisztességes megélhetéshez szükséges fizetést?" – zárul a nyílt levél.

Összefoglalva a kérdéseket: **Miért ér a kormányzat szemében ilyen keveset a pedagógusok munkája? Ha az Ön édesanyja most lenne fiatal tanár, tőle is sajnálnák a tisztességes megélhetéshez szükséges fizetést?**

Tisztelettel várjuk érdemi választát!